

L'OPINIÓ

Any VI - Número 499
Preu: 10 cèntims BARCELONA - Dimarts, 10 de gener de 1933

Si fossin folls, per això hi ha manicomis.

Si fossin assassins a sangs calentes, per això hi ha les presons.

Per als criminals a sang freda, no hi pot haver pietat!

CAL ACABAR D'UN COP AMB ELS TERRORISTES CATALUNYA NO POT PERMETRE QUE CONTINUI NI UN DIA MES AQUESTA INTRANQUIL·LITAT PERMANENT PROVOCADA PELS AGITADORS VERMELLS A SOU DELS MONARQUICS FORAGITATS EL 14 D'ABRIL DE 1931

DIUMENGE, A LA TARDA, ELS PISTOLERS I ATRACADORS DE LA F. A. I. ES LLANÇAREN A L'ASSASSINAT D'AGENTS DE L'AUTORITAT I DISPARAREN A SANG FREDA DAMUNT LA MULTITUD CONFIA DA QUE PASSEJAVA PER LES RAMBLES

A SALLENT I A RIPOLLET INTENTEN REALITZAR UNA PARODIA DE «COMUNISMO LIBERTARIO». — A LLEIDA TRACTEN D'ASSALTAR UNA CASERNA. — CAL ESSER INEXORABLE AMB ELS ASSASSINS

EL POBLE HA DE TENIR GARANTIT QUE NO ES PODRAN REPRODUIR SEMBLANTS
ACTES DE SALVATGISME

EL BALANÇ DE LES JORNADES DE DIUMENGE I DILLUNS A CATALUNYA ACUSA
SETZE MORTS I MES DE VINT FERITS DE MOLTA GRAVETAT

NO HI POT HAVER PIETAT PER
ALS QUE NO LA CONEIXEN

Unes quantes dotzenes d'elements que pretenen passar per anarquistes, per així tractar d'endur-se'n al darrera els obrers sensibles a les ideologies avançades, es lluraren diumenge a la tarda, en alguns indrets de Catalunya, encara ahir al matí, a diversos actes de terrorisme.

Finalitat? Satisfer, en primer terme, un instint primari d'assassinar per assassinar. Assassinar, en primer terme, els agents de l'autoritat, i en segon terme, fredament, si s'hi barregen en mig, les persones que calguin: homes, dones i criatures. Els actes de terrorisme comesos el diumenge a la tarda, en plena Rambla, tirotejant la policia des d'alguns balcons i terrats, en ocasió que la multitud diumengera s'hi passejava, responen a un instint absolutament amoral. Els homes que disparaven trets i engegaven bombes el diumenge a la tarda en diversos indrets de Barcelona i que assassinaven covardament un mosso d'esquadra i guàrdies de seguretat, són criminals vulgars.

Justificar, en segon terme, uns diners, diners llargs, rebuts evidentment de gent que en té; diners donats per a produir un dany a la República; donats per tant pels seus enemics.

No es pot parlar de «comunismo libertario» amb referència als fets d'abans d'ahir, encara que a Ripollet vagin enarborar una bandera vermella. S'ha de parlar només que d'assassins professionals, de folls i de malvats.

Heus-la ací la revolució social que venien predicant des de la premsa de la F. A. I. per enganjar els obrers i fer-los servir de comparses en l'atac que anaven a fer per compte dels monàrquics, al crèdit i a la tranquil·litat de la República. Heus-la ací, la revolució social dels professionals de pagació que assassinaven a mansalva homes, que tirotegen la multitud des dels terrats i maten soldats a les portes de les casernes.

Ningú no ha parlat més alt i més clar que nosaltres respecte de la F. A. I. Els hem qualificat com el que han demostrat abans d'ahir que eren: com uns pistolers vulgars que es dedicaven a l'assassinat i als atracaments, i que només parlaven de les reivindicacions obreristes per a encobrir les seves intencions roïnes. Ahir, tota la premsa ens fa cor i qualifica els components d'aquesta organització amb la mateixa duresa nostra, que ens ha vingut valent durant aquests darrers temps tant atacs i insults dels òrgans d'aquests grups d'assassins.

D'una banda, aquests grups actuant com a delinqüents a la llum del dia; d'altra l'autoritat massa benèvola vers ells. Heus ací els resultats: una quinzena de morts i una cinquantena de ferits són el balanç de l'explosió terrorista del diumenge a la tarda i del dilluns al matí a Catalunya.

Nosaltres creiem que és físicament impossible que Catalunya caigui a mans dels malvats que ara ja un any a Cardona, a Berga i a Terrassa, realitzaren actes vandàlics i que ara els han comès a Barcelona, a Lleida, a Ripollet i a Salient. Però cal que la República s'asseguri que no serà possible que cada sis mesos, un cop pels de la F. A. I. i un altre pels monàrquics, i sempre en lligam estret entre ells, es pertorbi la tranquil·litat ciutadana i hi hagi unes víctimes innocents.

Qualsevol mesura que el Govern prengui contra els criminals que han fet vessar sang innocent, serà ben vista pels ciutadans. Qualsevol, per enèrgica que sigui. No hi ha d'haver pietat, pels que no l'han coneguda mai. No són dignes de conviure amb les persones aquells que es comporten com a bèsties salvatges.

La F. A. I. és una organització que no pot ésser comptada. Els Sindicats han de fer un vaitot i expulsar del seu si aquests elements que viuen a les seves costes per a dur els obrers a morir com uns zais.

Cal tractar-la, fredament, com una organització de bandits i, com a tal, cal que els seus elements siguin extirpats de la societat. La República ha estat massa benèvola, ara ja un any, amb els que va enviar a Villa Cisneros. Perquè fou benèvola, ara hi ha tornat a haver la intranquil·litat al carrer, i hi ha unes víctimes al cementiri i unes altres als hospitals. Cal evitar una tercera sèrie de víctimes. Els que tenen com a única arma la pistola i la bomba, no presten cap servei a la humanitat. La humanitat no els pot planyer.

Manuel Azaña va dir ara ja un any: «Els que vulguin aixecar-se contra la República, sàpiguen que han de jugar-s'hi el cap.» Se l'han jugat. Cal que el paguin. Heus ací. Si aquest fos un país culte, no seria defensable la política de l'escarniment. Però aquests pistolers i atracadors de la F. A. I., són tan analfabets i tan covards, que només si veuen que els seus crims es paguen amb el cap, són capaços d'abstenir-se de cometre'ls.

— Però, què preteneu?
— Crear un estat d'intranquil·litat que justifiqui una altra dictadura.

ELS DESORDRES DE DIUMENGE, A BARCELONA

COM S'INICIAREN ELS DESORDRES

Des de fa alguns dies les autoritats estaven assabentades que els extremistes preparaven un intens moviment de revolta que havia de tenir gran envergadura. Precisament hom arribà al convenciment que aquest moviment esclataria a entrada de fosc del diumenge.

Les tropes permanents foren encasernades i tot el personal de policia, guàrdies de seguretat i d'assalt se situaren als llocs estratègics de la ciutat. La guàrdia civil també estava en disposició de sortir al primer avís, i els mossos d'esquadra es repartiren entre la Generalitat i el Parlament de Catalunya. Així mateix a l'Ajuntament els guàrdies del Municipi estaven de guàrdia permanent.

A primeres hores de la tarda camionetes de la Prefectura de Policia repartiren als guàrdies de servei al carrer, fusells i municions; tot això fela preveure que el moviment no esclataria, tota vegada que la desfeta estava assegurada, però es veu que els anarco-sindicalistes tenien la consigna donada i una mica més tard de les set els primers símptomes que anava a passar quelcom greu foren ben evidents.

El pla de l'organització extremista sembla que consistia en apoderar-se d'alguna caserna, fer volar Prefectura, apoderar-se del Palau de l'Audiència i assassinar algunes personalitats polítiques. Comptaven per a realitzar els fets amb un arsenal ben proveït de bombes i pistoles i una gran quantitat de municions; comptaven, així mateix, amb el pànic del poble. Tot això fracassà de la manera més sorollosa, no sense, però, que hi ha-

gués un nombre de morts i ferits com mai no s'havia produït en actes semblants a la nostra ciutat.

La primera guspira esclatà a la plaça del Teatre, on un caporal de guàrdies d'assalt va deturar un automòbil ocupat per tres individus, un dels quals va encanonar una pistola al guàrdia, sense que sortís el tret, ignorant-se'n la causa. En veure's agredit, el d'assalt disparà enlaira un tret de fusell, essent voltat l'automòbil pels seus companys i procedint a la detenció dels que anaven dintre, que eren tres individus als quals els foren ocupades set bombes i una pistola automàtica.

ELS ESDEVENIMENTS ES PRECIPITEN

A partir d'aquest moment és difícil assenyalar l'ordre cronològic dels esdeveniments, tota vegada que en diversos indrets de la ciutat es produïen actes terroristes.

Seguidament que fou capturat l'automòbil que abans hem esmentat, que portava el número 40087 B., des d'una de les primeres cases de l'entrada del carrer de l'Arc del Teatre, sortí una descàrrega contra la força pública, entaulant-se un tiroteig molt nodrit que tingué per conseqüència el produir una desbandada general de la gent que a aquesta hora transitava en gran quantitat per les Rambles.

Entre el públic que fugia hi havia barrejats elements extremistes armats de bombes i pistoles, que contribuïren a què el pànic fos més considerable encara. Alguns d'aquests individus veient que la cosa no marxava a mesura del seu gust, anaren desembarassant-se del material que portaven i en el primer lloc que els era possible abandonaven les bombes i les pistoles; això portà per conseqüència que més tard fossin trobades bombes en un replà d'una casa del carrer de Montserrat, número 5 i als lavabos del Cafè Suis.

L'alarma s'estengué Rambles amunt i davant el Mercat de la Boqueria un

ERA LÒGIC QUE PASSES EL QUE HA PASSAT

Dimecres passat, dia 4 de gener, diem:

«Què espera el Govern a destituir el senyor Ibàñez, cap de policia de Barcelona, a les darreres del qual, sense que ell se n'assabenti, els extremistes fan el tràfic de matèries explosives en gran escala, fabriquen bombes a milers, les fan esclatar on els dona la gana, preparen i realitzen atracaments, i la seguretat personal està a mercè del primer que ens vulgui esperar, pistola en mà, en una cantonada?»

Encara no hi ha prou motius que demostrin la ineptitud d'una persona, amb els que deixem dits i que estan a la vista de tothom?

Suposem que si avui, amb aquestes bombes descobertes, les unes per un atzar, les altres gràcies al zel de la guàrdia civil, i amb les innombrables altres bombes que encara deuen estar, per descobrir, els elements que les fabriquen, s'accessin una nit per a intentar un cop d'audàcia contra qualsevol edifici públic o contra qualsevol servei—Telègrafs, Correus, Ferrocarrils (que tampoc no passaria d'ací)—, el Govern hauria de destituir fulminantment el senyor Ibàñez, com a inepte i com a fracassat.

Es que vol que això es produïxi, per acabar de decidir el Govern a prendre aquestes mesures?»

I bé, això s'ha produït, i han caigut morts i ferits ciutadans, guàrdies civils, nu mosso d'esquadra i guàrdies de seguretat.

No volem explotar la sang, encara calenta, dels morts, per a carregar encara més la responsabilitat que ja tenia contreta el senyor Ibàñez.

Només reproduïm les nostres previsions de dimecres passat, perquè no hi ha efecte sense causa, i quan la policia no era bona per a descobrir el tràfic de bombes, i tot el que descobria era per pur atzar, era lògic que pogués arribar-se a produir l'assalt terrorista del diumenge.

La llàstima és que perquè se'n vagi el senyor Ibàñez, haurà calgut que hi hagués uns morts. I aquests sí que són irreparables.

grup de revoltosos engegà uns trets contra uns guàrdies que estaven a l'indret de la Virreina. Els guàrdies respongueren l'agressió i el tiroteig esdevingué bastant intens, repercutint a tot el llarg de les Rambles i fent-se més viu davant el carrer Nou de la Rambla i dintre d'aquest.

Mentre això succeïa, de dintre d'un automòbil fou llançada una bomba davant mateix de la Virreina.

No cal dir que la Rambla quedà neteja de gent, i tampoc no cal mencionar les